

Seriál o spovedi a sviatosti pokánia podľa knihy biskupa Louisa Gastona de Ségur „Spoved“, II. časť

Branislav Krasnovský

24. mája 2024 ✝ Cirkev ✝ Spoved'

---

predchádzajúca časť:

Seriál o spovedi a sviatosti pokánia podľa knihy biskupa Louisa Gastona de Ségur „Spoved“, I. časť

***

Spoved' nie je kňazským výmyslom, je to dar od Boha

V predchádzajúcej časti Gaston de Ségur uviedol viacero argumentov, podľa ktorých je zrejmé, že spoved', teda sviatosť pokánia je božského pôvodu a pre človeka je bytostne potrebná. Na ďalších stranách svojej knihy rozvinul dôkazy o tom, že spoved' určite nie je kňazským vynálezom, ako radi tvrdili nepriatelia katolíckej Cirkvi, či už z radov ateistov, protestantov alebo slobodomurárov.

Biskup de Ségur podčiarkuje, že patent na spoved' sa nachádza v evanjeliách a má Boží pôvod. Ak by spoved' neexistovala už v Starom zákone a v Evanjeliu a vznikla by až v neskoršej dobe, určite by sa o tom zachovali nejaké písomné informácie, rovnako ako sa zachovali informácie o filozofoch, spisovateľoch či vynálezcoch. Takisto by sa strhol rozruch v ranej katolíckej obci veriacich, pretože ako je u katolíkov bežné, určite by sa k zavádzaným novotám nejako vyjadrovali – či už členovia kléru alebo aj jednoduchí veriaci.

Takže podľa biskupa de Ségur protestanti svojimi tvrdeniami, že spoved' je výmysel II. a III. storočia po Kristu značne strápnili. Za príklad dáva rôznym protestantským pseudoteológom práve protestantského historika Gibbona, ktorý sa nikdy netajil tým, že nemá katolíkov rád, objektívne však priznával a vždy tvrdil, že spoved' sa objavuje už v Starom zákone, pričom jej význam narastá v Novom zákone – v evanjeliách, Skutkoch apoštolov či Apoštolských listoch.

Giuseppe Molteni, *Spoved'*

zdroj: wikimedia commons

Ďalej biskup de Ségur rozoberá zaujímavú tézu, obsiahnutú v otázke: „*Naozaj si niekto myslí, že kňaza by bavilo spovedať, keby to nebol dar z Neba a bol to len výmysel ľudí?*“

Človek je podľa biskupa de Ségur tvor krehký a nech sa niekto z laikov zamyslí nad tým, či by ho bavilo sedieť hodiny v spovednici, dýchať vydýchaný vzduch a počúvať rovnaké hriechy veľkej väčšiny veriacich, porušujúcich Desatoro? Vysedávať každý deň na nepohodlnej lavici, cítiť ako mu puchnú nohy a bolí ho chrbát počas spovedných maratónov pred Veľkou nocou a Vianocami, len úchytkom odbehnúť na potrebu, prípadne sa napiť a znova sa vrátiť do stiesneného priestoru a počúvať vyznanie hriešnikov o ich hriechoch, udeľovať im pokuty za tieto hriechy a rozhrešenia?

Kvôli čomu? Aby človeka duchovne cez spoveď ovládli, ako radi obviňujú katolíckych duchovných protestanti či ateisti? K tomu predsa nepotrebujú spoveď, veď protestantskí duchovní ovládajú svojich veriacich a takisto ateisti svojich prívržencov aj inými spôsobmi. Spoveď je na tento účel určite zbytočne únavná a zdĺhavá záležitosť. Podobne ako protestantskí duchovní by sa mohli správať aj katolícki kňazi a nebazírovať na spovedi, ktorá unavuje ducha a rozrušuje veriacich, pričom spôsobuje tisíce mrzutostí. Nesnažili by sa samotní kňazi zbaviť sa nepohodlného bremena spovedania, keby to bol kňazský a ľudský výmysel a oni by o tom dobre vedeli?

Lenže spoveď nevymysleli ľudia, spoveď je od Boha. Treba sa zadívať na Ukrižovaného Krista a uvedomiť si jednoduchú pravdu, že to sám Kristus ustanovil katolíckych kňazov, ktorým udelil božskú moc odpúšťať ľuďom ich hriechy, aby mohli byť ľudia spasení a neprepadli Peklu. Biskup de Ségur nabáda veriacich, aby sa zamysleli aj nad tým, koľko diablov by ryčalo od nadšenia, keby sa prestalo spovedať a v spoločnosti veriacich by sa presadil názor, že Peklo neexistuje, prípadne že je prázdne!!!

Páter Pio z Pietrelciny spovedal desiatky hodín

zdroj: wikimedia commons

Prečo nestačí spovedať sa Bohu v tichosti a bez kňaza?

Na túto otázku odpovedal biskup de Ségur na viacerých miestach svojej vynikajúcej knihy. Jeden z argumentov sme už uviedli v prvej časti: *„Samotný Boh ustanovil spoveď a samotný Boh chce, aby sme sa spovedali kňazom zo svojich hriechov. Každý si môže vybrať svoju cestu – alebo spoveď a následne Očistec alebo Raj, alebo bez spovede a následne Peklo, peklo večného ohňa. Každý si môže vybrať sám.“*

A takisto pripomíname argument sv. Augustína z Hippa, ktorý je namierený práve proti zavádzaniam protestantov, ktorí tvrdili, že sa kajajú v súkromí a prosia Boha o odpustenie a činia v súkromí pokánie, takže Boh o ich pokání vie a odpúšťa im. Reakcia sv. Augustína bola ostrá, no logicky správna: *Ako – takže chcete povedať, že Kristus v Novom zákone zbytočne povedal svojim kňazom (Mt 1,18): 18 Veru, hovorím vám: Čo zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi. Azda nadarmo Kristus odovzdal svojej Cirkvi kľúče?*

Ďalší z argumentov biskupa de Ségur má opäť svoj pôvod vo Svätom písme, ako povedal Náš Pán Ježiš Kristus apoštolovi Filipovi v Evanjeliu podľa Jána (Jn 14,6): *„Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“* či v Evanjeliu podľa Lukáša (Lk 10,16): *„Kto vás pohŕda, mňa pohŕda, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda. Kto však pohŕda mnou, pohŕda tým, ktorý ma poslal.“*

Kňaz na zemi zastupuje Ježiša Krista, vo verných kňazoch pôsobí ďalej Ježiš Kristus a bude pôsobiť až do konca vekov. Preto keď prichádza hriešnik do spovednice, neprichádza za kňazom, ale cez kňaza prichádza ku Kristovi. Ako sa chce niekto spovedať Bohu, keď sa odmieta spovedať kňazovi, ktorého samotný Boh pre sviatosť spovede ustanovil? Nie je to hlúpe a neúprimné?

Kto môže povedať, že sa dokáže pokorne vyspovedať Bohu a predstúpiť pred jeho veľkolepý majestát, keď sa nedokáže pokorne vyspovedať kňazovi? Ak by človek na Zemi uzrel celý Boží majestát, stratil by dych a slová, určite by sa spovedať nedokázal, už pohľad na anjelov dokázal ľudí vydesiť. A čo ešte pohľad na plnú Božiu majestátnosť? A okrem toho – chce niekto tvrdiť, že Boh sa mýlil, keď ustanovil kňazov a sviatosť

spovede a možno preto spoveď u kňaza odmietnuť, pretože bežný hriešnik má údajne priamy certifikát hovoriť s Bohom z očí do očí?

Spoveď je nezaslúženým darom vychádzajúcim z Božej lásky a dobroty. Milosrdný Boh zveril kňazom úrad, pomocou ktorého sa dokážu hriešnikovi odpustiť jeho hriechy. Ak sa niekto rozhodne spovedať priamo pred Bohom – ako sa dozvie, že Ti Boh odpustil? Azda mu to Boh hovorí v jeho srdci a tichu izby a vyvolil si ho ako autorov kníh Svätého písma? Ako chce dotýčny hriešnik dokázať, že informácia o tom, že mu Boh odpustil jeho hriechy v tichu jeho izby a meditácie pochádza od Boha a nie od zlého ducha? U kňaza má tú istotu každý – keď mu kňaz povie: *„Rozhrešujem ťa od tvojich hriechov, chod' v mene Otca, Syna a Ducha Svätého, chod' a viac nehreš.“* Nezapúdajme na Kristove slová – *Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa a Kto vás počúva, mňa počúva, kto vami pohŕda, mnou pohŕda...*

Domenico Ghirlandaio, *Kristus si vyvolil Apoštolov* (Sixtínska kaplnka)

zdroj: wikimedia commons

Načo by som mal kňazovi povedať všetko, čo som urobil? Je to predsa človek ako aj iní ľudia

Omyl. Kňaz nie je človek ako iní ľudia. Náš Pán Ježiš Kristus bol podľa Tela človekom, ako iní ľudia. V skutočnosti to však je Boh. Aj kňaz na prvý pohľad vyzerá byť rovnakým človekom, ako každý človek. Má hlavu, telo, ruky, nohy... Ale je to človek, ktorého si vyvolil Boh, aby mu zveril milosť, silu a spásu. Je to človek a kňaz, podobne ako Kristus, ktorý je človekom a Bohom.

V ľudskom svete je otec človekom, rovnako ako syn. Ale keďže je otec, syn je povinný otca poslúchať. Takisto panovník je človek rovnako ako iní ľudia, ale na druhej strane je viac ako obyčajný človek. A takisto je to aj s kňazom. Kto má vieru vie, že vo vernom kňazovi pôsobí Boh. Cez kňaza sa dostávame ku Kristovi, pri spovedi nám neodpúšťa kňaz, ale Kristus prostredníctvom kňaza, aj keď kňaz Kristovým menom udeľuje sviatostné rozhršenie.

Dnešnú časť by sme mohli ukončiť námietkou odporcov spovede, ktorá znie takto:

Ja dbám na svoju česť, nechcem sa ponížovať, nechcem si klaknúť pred kňazom

Tieto slová sú známe zo Svätého písma. Satan bol najkrajším z anjelov, nechcel sa však ponížiť, uznať Krista a z pýchy sa vzbúril proti Bohu. Trestom bolo jeho odsúdenie, pád z Neba a zavrhnutie v Pekle.

Človek, ktorý tvrdí, že dbá o svoju povesť a nechce si pokľaknúť pred kňazom pri spovedi, nech si zodpovie otázku: A čo ostatní katolíci, ktorí si pokľaknú pred kňazom, slúžia Bohu a vyznávajú ho – tí snád' nemajú česť? Koľko vynikajúcich katolíckych štátnikov, generálov, vedcov si bez najmenších problémov klakalo pred

kňazom a nehanbili sa, že chodia na spoveď ani pred svojimi ministrami, úradníkmi, vojakmi či podriadenými. Oni si klakali pred kňazom, ustanoveným samotným Bohom, klakali si teda pred Božím majestátom, spovedali sa Bohu, nie človeku zo svojich hriechov.

Kto si nechce poklknúť a argumentuje svojou cťou je ako hlúpy páv, namyslený na svoju krásu, pyšný a samolúby. Kto zostane vo svojej pýche, bude kvôli pýche aj potrestaný rovnako, ako bol potrestaný zlý duch, knieža a otec lži, otec všetkých pyšných a zavrnutých.

Francisco Goya, *Svätý František Borgia SJ s krucifixom chráni dušu umierajúceho pred démonmi*

zdroj: wikimedia commons

Pri spovedi, keď pokorne vyznáme svoje hriechy s úprimnou lútosťou, nielenže sa neponižujeme, ale práve naopak. Vďaka Bohu, ktorý ustanovil spoveď sa zdvíhame z marazmu poníženia, kam nás uvrhli naše slabosti. To hriech je ponižujúci a zahanbujúci, úprimná spoveď zbavuje hriechu, vracia česť a čistotu svedomia. Hriešnik klačiaci pri nohách kňaza je vznešený a úctyhodný. Pokiaľ sa však kochá a ostáva vo svojom hriechu, ostáva v hanbe, ponížení a zatratení.

Pripomeňme si: V spovednici pri spovedi neklačíme pred človekom, ale pred Kristom. Naozaj si niekto môže myslieť, že je ponižujúce a zlé klaknúť si pred Kristom a požiadať Ho odpustenie?

(Pokračovanie)

***

Titulný ilustračný obrázok: **Ježiš Kristus odpúšťa cudzoložnej žene**, obraz Nicolasa Poussina

zdroj: wikimedia commons

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/serial-o-spovedi-a-sviatosti-pokania-podla-knihy-biskupa-louisa-gastona-de-segur-spoved-ii-cast/>